

[Wilhelm]

Vi er også meget stærkt tilhængere af forenklinger, så hvis det kun er det, det drejer sig om, kan vi ubetinget støtte det. Men der vil jo nok være et par spørgsmål at rejse undervejs. Hr. Jens Thoft var inde på et af dem, nemlig kreditforlængelsen og den rentefordel, selskaberne måtte få. Som forslaget er stillet op, går det ikke direkte ud over forbrugerne, det kan man nok se, men det går ud over dem i deres egenskab af skatteydere.

En anden lille ting, jeg har studset over, er, at man vil beholde provenuet, men man vil ikke længere beskatte svind. Det fremgår ikke af bemærkningerne, om det betyder noget som helst. Hvis man flytter afgiften over på salget i stedet for på tilførslen og vil opnå det samme provenu, så vil det altså sige, at den lille difference, der var på grund af svindet, nu skal betales af forbrugerne og ikke af indehaveren af tankstationen eller leverandøren, eller hvem det har været før. Hvis det bare er 1 pct. – men jeg aner ikke, hvad det er, for det er der ikke redegjort for i bemærkningerne – så er det en byrde for forbrugerne, så vidt jeg kan se, på 42 mill. kr. Det er dog ikke helt uvæsentligt at flytte et sådant beløb, hvis det ligger skjult i lovforslaget, men det er muligt, at det skal forstås helt anderledes, når man siger, at der ikke sker nogen provenuændringer. Sådanne ting kan ikke læses ud af forslaget, og dem må vi have opklaret.

Som sagt: hvis det kun drejer sig om administrative forenklinger, så støtter vi det hellere end gerne.

Askjær Jørgensen (FP):

Fremskridtspartiet er tilhænger af forenklinger af lovgivningen, også på det skattemæssige område.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg kan på gruppens vegne give tilsagn om en positiv behandling i udvalget af dette lovforslag, der er ønsket af branchen og tilsigter en administrativ lettelse på området.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Det er vel lidt af en historisk begivenhed, at en skatte- og afgiftsminister kan fremsætte et lovforslag, som får tilslutning hele salen rundt. Det takker jeg for.

De spørgsmål, der er blevet rejst, vil jeg vende tilbage til i udvalget. Med hensyn til det enkelte spørgsmål, hr. Wilhelm rejste, nemlig spørgsmålet om svind, vil jeg sige, at det jo er klart, at i enhver virksomhed må forbrugere altid betale for selve svindet. Det sker der ikke nogen ændring i. Der, hvor ændringen sker, er, at afgiften beregnes som en nettoafgift, altså på benzinen minus svind. Der sker ingen ændring i provenuet, det bliver det samme beløb, som man hidtil har fået, og det er ikke noget, der kommer til at påhvile forbrugerne eller genere dem på nogen måde.

Som sagt kan vi i udvalget drøfte de nærmere detaljer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af lovforslag nr. L 36:

Forslag til lov om ændring af lov om investeringsfonds.

Af Jens Thoft (SF) m. fl.

(Fremsat 20/10 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Socialistisk folkeparti foreslår ved dette lovforslag, at henlæggelse til investeringsfond ikke skal kunne benyttes til forlods afskrivning på maskiner, driftsmidler, bygninger m.v. i udlandet eller på skibe, der ikke sejler under dansk flag. Endvidere foreslås, at hvis et skib, til hvis anskaffelse der er anvendt

[Ministeren for skatter og afgifter]

investeringsfond, og på hvilket der er foretaget forlods afskrivning, senere skifter flag, skal flagskiftet skattemæssigt ligestilles med salg til en vurderet markedsværdi. Endelig foreslår man fra socialistisk folkepartis side at ophæve den adgang, som regnskabs- og bogføringspligtige har haft siden 1958 til kun at binde 50 pct. af den foretagne henlæggelse til investeringsfond på spærret konto i et pengeinstitut.

Socialistisk folkepartis første del af forslaget er begrundet med, at som følge af, at Danmark har indgået dobbeltbeskatningsoverenskomster med en række lande, vil avancen ved senere salg af de pågældende aktiver hverken blive beskattet i Danmark eller i vedkommende andet land. Det samme forslag blev i øvrigt behandlet i dette ting i sidste folketingsssamling. Forslaget blev nedstemt, og jeg mener ikke, at det, der kom frem under behandlingen, taler for, at det selv samme forslag skal gennemføres nu. Ligesom min forgænger er jeg naturligvis parat til at bidrage til en nærmere belysning af lovforslaget under udvalgsbehandlingen.

Den anden del af socialistisk folkepartis forslag er begrundet med, at ændringen vil sikre en ligestilling for alle grupper. Det er jeg ikke enig i. Der er her tale om en situation, som de regnskabs- og bogføringspligtige har haft siden 1958, og jeg ser ikke nogen grund til at ophæve bestemmelsen, der har fungeret fuldstændig lydefrit igennem årene. Jeg må derfor afvise dette lovforslag.

Stavad (S):

Som allerede nævnt af skatteministeren var investeringsfondsloven også til behandling i sidste samling. Det første af de to problemer, som er rejst med det fremsatte lovforslag, nemlig det såkaldte Færøproblem, blev som sagt også vurderet af den tidligere skatteminister i forrige samling. Jeg har fundet et bilag frem fra lovforslag nr. L 127 – det er bilag 26, spørgsmål 4 – hvor den tidligere skatteminister har svaret på et spørgsmål om det samme problem, og hvori det siges, at den manglende beskatning af gevundne afskrivninger her i landet også kan forekomme, hvor der ikke er anvendt danske investeringsfondsmidler, men hvor afskrivningerne er foretaget efter afskrivningslovens regler. Jeg er opmærksom på det problem,

der her rejses, men jeg finder ikke, at det er hensigtsmæssigt at forsøge at løse det isoleret fra investeringsfondsområdet.

Nu er vi jo i en anden situation, end vi var, da vi behandlede investeringsfondsloven i sidste samling, fordi det forslag, som dér var fremsat, var fremsat som en del af en større pakke, nemlig sammen med hele afskrivningslovgivningen, og som følge deraf skulle vi også have færdigbehandlet investeringsfondsloven sammen med afskrivningsloven. Det gav et vist tidspres, og som det siges af den tidligere skatteminister i svaret til udvalget, så er det et problem, der nok er større end bare et problem, der vedrører investeringsfondsloven.

Derfor håber jeg, at vi nu, hvor vi har fået en regering, der ikke ønsker at besvære det høje ting med for mange lovforslag, kan få bedre tid til at grave i den problemstilling, kan få mulighed for at se, hvor det egentlig er, det reelle problem ligger, og hvordan vi tackler det. Det vil vi fra socialdemokratiets side gerne medvirke til i udvalget, da vi er enige med socialistisk folkeparti i, at der er et problem her, som bør løses, og som vi forhåbentlig kan få afklaret og afgrænset gennem udvalgsarbejdet.

Så er der forslaget om at fjerne 50 pct.s reglen for de regnskabs- og bogføringspligtige. Dér er vi også enige med SF i, at beløbsgrænsen på 50 pct. er fastsat under nogle andre betingelser end de betingelser, vi har i dag, nemlig på et tidspunkt, hvor skatteprocenten var væsentlig lavere. Vi må også erkende, at det desværre ikke lykkedes os i forrige samling at komme igennem med at begrænse den kreds, der kan benytte investeringsfondshenlæggelser. Som det måske huskes, foreslog vi i det oprindelige lovforslag, at liberale erhverv ikke blev berettigede til at benytte investeringsfondshenlæggelser. Det gjorde vi, fordi vi er af den opfattelse, at det, vi først og fremmest skal sikre med den lovgivning, er det producerende erhvervsliv, og fordi vi har erfaret ganske store misbrug – i hvert fald kan vi sige: en utilsigtet benyttelse – af investeringsfondsordningen hos visse grupper. Og det er klart, at denne utilsigtede benyttelse bliver større, når man har den fordel kun at skulle indskyde 50 pct. For manges vedkommende er det et mindre beløb end det, de ellers skulle have betalt kontant i skat.

[Stavad]

Derfor mener vi, at det er et relevant problem, der er rejst af SF, og derfor kan vi også på dette område give tilsagn om et positivt samarbejde om løsningen af det problem i udvalget.

Eva Møller (KF):

Som allerede nævnt både af ministeren og af den socialdemokratiske ordfører har vi set dette lovforslag tidligere – eller i hvert fald dette forslag plus noget mere tidligere – nemlig i sidste samling. På det tidspunkt gik det konservative folkeparti imod SFs forslag, og det agter vi at gøre igen i dag.

Socialistisk folkeparti siger i sine bemærkninger til lovforslaget, at man helst ser »loven helt fjernet og i givet fald den helt ukontrollable erhvervsstøtte erstattet med en mere målrettet«. Det er et princip, vi i det konservative folkeparti ikke kan gå ind for. Vi ønsker, at erhvervslivet selv skal have mulighed for at afgøre, hvordan det vil løse sine problemer. Vi kan i øvrigt slet ikke se, at der i og med, at man har mulighed for at henlægge til investeringsfonds, er tale om nogen som helst form for statsstøtte. Der er tale om, at man får mulighed for at udjævne sine indkomster, og det mener vi er en helt rimelig ting. Vi mener også, at man med disse henlæggelser til investeringsfonds har mulighed for på et tidligere tidspunkt end ellers at sætte noget i gang, og det mener vi generelt set er til gavn for de danske arbejdspladser og for erhvervslivet som helhed.

Vi vil gerne være med til under udvalgsarbejdet at se på, om vi kan lempe eller gøre noget ved de problemer, der opstår på grund af dobbeltbeskatningssaftalerne, men det er et stort og kompliceret område, man har opbygget nu igennem 30 år, og som vi altså ikke med et snuptag kan ændre fra den ene dag til den anden. Vi er vidende om, at der er et problem, og vi vil gerne se på det.

Vi er bestemt ikke enige i de bemærkninger, hr. Stavad på socialdemokratiets vegne gjorde med hensyn til de liberale erhverv. Vi er glade for, at det lykkedes os i sidste samling at bevare de liberale erhvervs muligheder for at henlægge til investeringsfonds. Det ønsker vi at opretholde.

Med disse ord kan jeg på det konservative folkepartis vegne tilsige en positiv udvalgsbehandling, men en afvisning af lovforslaget.

Anders Poulsen (V):

Først kan man godt undre sig over, at SF har fundet det rigtigt at fremsætte dette lovforslag så kort tid efter, at vi allerede i sidste folketingssamling har behandlet hele dette kompleks. Behandlingen dengang resulterede i nogle stramninger på investeringsfondsområdet, som vi fra venstres side ikke mener var rigtige, og som vi mener gik ud over den grænse, som burde være naturlig, når man også ser på investeringsincitamentet osv.

Det er jo også sådan, at første del af det her fremsatte lovforslag blev behandlet i den forbindelse, som det tidligere er nævnt. Jeg skal gerne sige, at vi fra venstres side er opmærksomme på, at der er problemer på dette område, når man får frigivet investeringsfondsmidler til forlods afskrivning ved investering i aktiver i udlandet, i hvert fald i de lande, vi har en bestemt dobbeltbeskatningsaftale med, nemlig den såkaldte exemptionsaftale. Med dobbeltbeskatningsaftaler, der går på kreditprincippet, er der ingen problemer, men på det andet område er der altså problemer.

Jeg er enig med den socialdemokratiske ordfører, hr. Stavad – hvis jeg forstod ham rigtigt – når han siger, at han heller ikke mener, det er rigtigt at løse dette problem isoleret for investeringsfondsområdet, i øvrigt i overensstemmelse med, hvad den tidligere skatteminister udtalte under behandlingen i sidste samling. Det er et større problem, som bør løses i en større sammenhæng, og jeg må ligesom den socialdemokratiske ordfører afvise at løse det isoleret for så vidt angår investeringsfondsområdet. Vi ser som sagt gerne på det under udvalgsarbejdet og får vel navnlig disse forhold med dobbeltbeskatningssaftalerne belyst noget mere under udvalgsarbejdet.

Lovforslagets anden del, forslaget om at ændre reglen om, at kun 50 pct. skal bindes af de bogføringspligtige, må vi afvise. Man begrundet det fra SFs side så snævert, at man henviser til stigningen i marginals-katten, og med visse konstruerede taleksempler kan man finde frem til, at der er mulighed for øget privatforbrug på grund af denne 50 pct.s regel. Så snævert kan man slet ikke betragte dette problem. Det skal ses i sammenhæng med investeringsmulighederne, investeringsvilkår i det hele taget. Hvis man sam-

[Anders Poulsen]

menligner med den lange periode siden 1958, så tror jeg, at selv SF vil give os medhold i, at investeringsvilkårene her i landet ikke er blevet forbedret, og i den større sammenhæng bør man se dette. Derfor må vi afvise den anden del af SFs forslag.

Askjær Jørgensen (FP):

Det forslag, SF her er fremme med, er en naturlig fortsættelse af den tidligere kampagnehetz, SF altid kører mod investeringer og arbejdspladser i dette samfund. Hvis SF fik held til at få det her gennemført, så ville der igen være kvalt nogle erhvervsvirksomheder og nogle investeringer og dermed nogle arbejdspladser, og samfundet ville være endnu mere fattigt.

Jeg spidsede naturligvis vældig øren under ministerens tale. Jeg havde håbet, at ministeren ville have løftet lidt af sløret for, hvordan man får liberaliseret anvendelsen af henlæggelser i investerings- og etableringsfonds. Jeg har ladet mig fortælle, at der står omkring 20 mia. kr. på investerings- og etableringsfonds, og det er typisk midler, som står til 12 pct. eller sådan noget. De modsvares i vid udstrækning af kassekreditter, som erhvervslivet har, og som det betaler omkring 20 pct. af. Der er altså et gab på 8 pct. af disse 20 mia kr., og det er 1,6 mia kr., erhvervslivet taber.

Det er et spørgsmål, om man, når man gerne vil skabe arbejdspladser og fornyet aktivitet, større produktion og formindskelse af vores betalingsbalanceunderskud, så ikke skulle sikre, at de 1,6 mia kr. kom over i produktionssektoren i stedet for at gå til bankerne. Jeg synes faktisk, at man burde overveje, om ikke både investeringsfonds og etableringsfonds omgående skulle frigives uden skattepligt. Det er 20 mia kr., der kunne komme ind. Jeg kunne godt tænke mig at få belyst, om man i regeringen mener, at det vil give noget provenutab, hvis man simpelt hen frigiver dem. Hvis man f.eks. siger, at penge kan frigives, men udelukkende til kapitaludvidelse i selskaber, så vil de, i det øjeblik man i selskaberne tog dem ud som tantieme eller udbytte til aktionærerne, falde ind under indkomstbeskatningen.

Det er klart, at det vil have en positiv virkning, hvis erhvervslivet kunne få fingre i disse 20 mia kr. uden at skulle ekstrabeskat-

tes. De vil skabe i tusindvis af nye arbejdspladser, og den konto i et andet ministerium, der betaler arbejdsløshedsunderstøttelse, vil blive aflastet meget. Jeg tror faktisk, at det ville være rimeligt, at man tog kraftigt fat på at liberalisere anvendelsen af etableringsfonds og af investeringsfonds, lempe det på alle mulige måder.

Jeg håber, at vi inden jul kan få nogle udspil, nogle oplysninger, fra ministeren på dette område. Jeg håber, at ministeren tager sådan nogle overvejelser med, når man arbejder med, hvordan man skal gøre det bedre for erhvervslivet. Det kunne da være, at vi i anden runde her kunne få løftet lidt af sløret for eller få et tilsagn fra ministeren om, at man arbejder med at finde ud af, hvad der kunne gøres her. Ellers må vi jo stille nogle spørgsmål i udvalget og få nogle konsekvensberegninger af, hvad det vil medføre.

Birte Nyby Sørensen (CD):

Da dette forslag til lov om ændring af lov om investeringsfonds, fremsat af SF, virker restriktivt på det danske erhvervslivs mulighed for investering, må CD endnu en gang gå imod det. Jeg vil ikke knytte flere bemærkninger til det, blot afvente udvalgsbehandlingen.

Aase Olesen (RV):

Også det radikale venstre mener, at det havde været rimeligt at lade den nylig ændrede lov om henlæggelse til investeringsfonds få en chance, inden vi laver om igen.

Jeg vil godt spørge forslagsstillerne, om det første forslag er i overensstemmelse med vores EF-medlemskab. Er det muligt at lave denne regel uden at komme i konflikt med reglerne om kapitalens frie bevægelighed? Det mener jeg ikke har været rejst tidligere, og jeg mener, vi måske skal se på det i udvalget.

Jeg kunne godt have tænkt mig, at forslagsstillerne havde bare antydnet, i hvilket omfang der er tale om, at man benytter investeringsfondshenlæggelser til investeringer i andre lande. Før man ved det, kan det være lidt svært at se, om der er et påtrængende behov for at ændre loven.

De to spørgsmål, jeg har til forslagsstillerne, er altså: er der noget særligt behov for

[Aase Olesen]

denne lovændring, og er det overhovedet EF-teknisk muligt at lave det?

Det andet er spørgsmålet om bindingen af de 50 pct. Dér vil jeg ligesom tidligere ordførere for forskellige partier gøre opmærksom på, at vi jo har ændret loven sidste år, så den alene gælder for produktionsvirksomheder og liberale erhverv.

Jeg synes egentlig også, at vi i lovforslaget mangler dokumentation for, at denne »opblomstring«, som man skriver, »af en række ikke-seriøse spekulationselskaber, leasingselskaber o. lign., hvis eneste berettigelse er udnyttelse af de henlagte midler«, rent faktisk er sket, og at den fortsætter, efter at loven er blevet lavet om sidste år, for hvis det ikke er tilfældet, så må vi jo sige, at vi har fået det stoppet.

Endelig vil jeg gøre opmærksom på, at lovforslaget, som SF har fremsat her, alene tager sigte på at forringe likviditeten for virksomhederne. Man må nok sige, at i den situation, vi er i, er det ikke just likviditetsforringelse, vi har brug for – tværtimod. Det tror jeg at forslagsstillerne er udmærket klar over. Jeg vil bl.a. gøre opmærksom på, at loven om henlæggelse til investeringsfonds i vid udstrækning bruges af landbruget, og det er vel ikke rimeligt dér nu at forringe likviditeten.

Wilhelm (VS):

Vi kan være enige med socialistisk folkeparti i, som de skriver i bemærkningerne, at det bedste havde været helt at fjerne loven om investeringsfonds. Det har vi selv tidligere foreslået. SFs forslag, som vi har på bordet i dag, er langt mere beskedent, men jeg synes, at det rammer rigtigt i den forstand, at det rammer lige præcis nogle af de allerværste tilfælde af udnyttelse, som ikke med rimelighed kan begrundes i, at det skaber beskæftigelse osv. Vi vil derfor støtte dette lovforslag.

Jeg synes egentlig, det er forbløffende, at ordførerne, så vidt jeg hørte med undtagelse af socialdemokratiets ordfører, overhovedet ikke går ind i den problemstilling, SF nævner, nemlig at den udvikling, der er sket i skattesatserne siden 1958, har medført, at der nu er åbnet helt for nogle motivationer til at spekulere i disse ordninger, som ikke fandtes, da lovgivningen blev gennemført i sin tid.

Man bør ikke være blind for, når der er gået 24 år, at vilkårene er ændret sådan, at noget, der ikke dengang var attraktivt, og som bestemt ikke har været tilsigtet i lovgivningen som et spekulationshul, nu automatisk er blevet det på grund af skattesatsernes udvikling. Det bør man tage op, uanset om man er tilhænger af investeringsfonds eller ej, men det ønsker man altså ikke. Man ønsker disse helt uberettigede og efter det oprindelige formål utilsigtede spekulationsmuligheder opretholdt fuldt ud.

Vi vil som sagt støtte SF i det her lovforslag, men der er jo ikke meget, der tyder på, at der er ret mange andre, der vil det.

Jens Thoft (SF):

Jeg kan jo ikke sige tak for en positiv modtagelse af lovforslaget til andre end ordførerne for socialdemokratiet og venstresocialisterne. De øvrige ordførere modtog ikke forslaget særlig godt. Jeg er ked af, at ordførerne i meget ringe udstrækning har sammenlignet det forslag, som her er fremsat, med det, som blev fremsat sidste år, og som folketinget ikke vedtog, men kun på baggrund af skatte- og afgiftsministerens forslag reviderede på visse punkter.

Det, vi har forsøgt med dette meget begrænsede forslag om investeringsfonds, er at tage to ting ud og lade alle de andre, som vi i øvrigt også er utilfredse med i den nugældende lovgivning, ligge, fordi vi regnede med, at det alligevel var håbløst at skabe flertal for dem. Men vi har altså taget to punkter ud, og det ene er den helt oplagte urimelighed, at man kan få fradrag for henlæggelser til investeringsfonds og så investere i udlandet, hvorefter disse afskrivninger, når der bliver tale om salg og genindvundne afskrivninger, ikke skal beskattes i Danmark. Der er altså tale om et hul i den bestående skattelovgivning, som vi prøver at putte en sjat cement i, men jeg bemærker altså, at fremskridtspartiet, centrum-demokraterne og de konservative overhovedet ikke var interesserede i at putte cement i dette voldsomt store hul.

Det andet, vi har taget op, er reglen fra 1958, som i øvrigt kom ind som en undtagelse i lovgivningen, om, at man kun skal binde 50 pct. af det, der trækkes fra. Siden da er

[Jens Thoft]

der jo sket det, at marginalskatteprocenten er ændret meget voldsomt.

Når jeg som revisor i mit daglige arbejde står med en klients selvangivelse, er jeg nødt til at sige til ham: kære ven, hvis du henlægger til en investeringsfond, skal du binde 50 pct., men du sparer 70 pct.; det er 20 pct. lige ned i foret. Og når derfor hr. Askjær Jørgensen siger, at han ser det som en kampagne fra SF mod erhvervslivet og arbejdspladser, og at de skulle tabe ved at finansiere disse ting, er det jo ikke korrekt. Der er tale om at stoppe for den helt oplagte urimelighed, at man ved at udnytte investeringsfondsreglerne kan skabe yderligere privatforbrug.

Hr. Stavad fra socialdemokratiet var enig i, at vi skulle have Færøproblemet løst, men han var interesseret i at løse det i en større sammenhæng, og det var der også andre ordførere der sagde. Jeg mener, det var hr. Anders Poulsen, der sagde, at det var vigtigt at få disse ting løst i en større sammenhæng, men det er netop det grundlæggende, at hver gang man på denne måde siger, at det skal løses i en større sammenhæng, betyder det i realiteten, at tingene ikke løses. Man henlægger dem i et begravelsesudvalg, og så sker der i øvrigt ikke mere. Nej, lad os tage fat på problemet nu og her, hvor vi har det, og næste gang vi møder det, lad os så tage fat på det en gang til. Den idé med at tage fat på det i en større sammenhæng betyder i hvert fald, at så sker der ikke noget med disse ting. Jeg mener, det er vigtigt, at vi får stoppet disse huller. Der er ikke nogen som helst grund til at give danske skatteydere støtte til, at de kan investere i udlandet med midler sparet ved skattefiduser – altså på denne måde.

Fru Eva Møller var meget afvisende over for forslaget, og det var at vente, at de konservative ikke ville støtte det. Jeg havde nær sagt, at jeg ville være meget nervøs, hvis jeg havde fået støtte fra de konservative til forslaget; så tror jeg, vi skulle have kigget på det en gang til.

Så siger fru Aase Olesen, at forslaget om, at man ikke skal kunne få fraviget til investeringsfonds, når det drejer sig om skibe, der sejler i udlandet, skulle være imod EF-medlemskabsregler. Dertil vil jeg for det første sige, at det vil SF blæse en hatfuld, det vil jeg gerne understrege, men for det andet

kan jeg ikke forestille mig, at det skulle være noget problem; selv om jeg godt ved, at EF blander sig i utrolig meget, kan jeg dog ikke forestille mig, at det skulle være et problem.

Så siger fru Aase Olesen, at reglen om, at man nu som foreslået skal binde 100 pct. i stedet for 50 pct., især vil skade det hårdt trængte landbrug. Ja, hun kunne måske endda have fortsat: især skade det landbrug, som giver underskud. For fru Aase Olesen ved jo godt, at til investeringsfonds henlægger man kun af overskuddet, og derfor er det ikke korrekt, at landbruget især udnytter disse regler og derfor rammes særlig hårdt af denne ændring. Såfremt landbruget har overskud, kan det bruge reglerne, men det er der jo ikke ret meget der tyder på at landbruget har i øjeblikket.

Til sidst skal jeg sige, at jeg håber da, at vi i udvalget også får konstateret, i hvilken udstrækning disse ting betyder et provenutab for regeringen, og jeg vil da også håbe, at vi i udvalget får skabt enighed om den ligestilling, som vi også har foreslået, mellem lønmodtagere på etableringskontoloven og erhvervsdrivende på investeringsfondsloven. Der er ikke nogen som helst saglig grund til, at den ene gruppe skal betale 100 pct. ind for det, de kan trække fra, mens den anden gruppe kun skal betale 50 pct. Så ved jeg godt, at hr. Askjær Jørgensen omgående vil sige: ja men så lad os nedsætte det for lønmodtagerne. Jeg vil gerne understrege, at det var ikke SFs formål.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Jeg skal til hr. Jens Thoft sige, at en nærmere læsning af forhandlingerne vil jo til sin tid afgøre, om det er mig, der ikke kan udtrykke mig klart, eller ham, der ikke kan høre, men jeg sagde faktisk på det konservative folkepartis vegne, at vi var indstillet på at se på spørgsmålet om dobbeltbeskatningerne, men jeg sagde også, at det var et kompliceret problem, som var bygget op gennem 30 år, så vi kunne ikke ændre på det fra den ene dag til den anden. Vi er altså indstillet på at se på problemerne.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

[Aase Olesen]

SFs ordfører sagde, at han ville blæse det en hatfuld, om EF var imod dette eller ej. Nu har hr. Jens Thoft og jeg jo nok med lige stor entusiasme stemt imod dansk medlemskab af EF, men det er dog en flot bemærkning, at han vil blæse en hatfuld, hvad EF mener. Vi ved jo udmærket godt, at det kommer vi ikke godt fra i dette folketing, og det skulle SF ligesom alle vi andre virkelig beklage.

Så siger han, at han ikke kan forestille sig, at EF ville have noget imod det. Nej, det kan da godt være, men det var ikke det, jeg spurgte om. Jeg spurgte, om forslagsstillerne havde undersøgt, om EF havde noget imod det, og jeg kan sagtens forestille mig, at de har noget imod det. Jeg har heller ikke undersøgt det, men det kunne jo være, når man stillede sådan et forslag, at man forinden havde undersøgt det. Det var såmænd bare det, jeg spurgte om, men det får vi jo nok intet svar på; det må vi så se at få i udvalget.

Så vil jeg lige sige om det med landbruget: hvis jeg sagde, at det især var landbruget, der brugte det, var det en fortaleselse. Jeg mente, at det også blev brugt af landbruget, men o.k., jeg talte uden manuskript, så hvis jeg har sagt »især«, skal jeg gerne beklage det.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at denne lov gælder for overskud inden renter, og det ved jeg ikke om hr. Jens Thoft ikke var klar over, men derfor kan man altså ikke tale om det betrængte landbrug. Det, der først og fremmest gør landbruget betrængt i dag, er rentebyrden.

(Kort bemærkning).

Wilhjelm (VS):

Mig skulle det ikke undre spor, om EF hen ad vejen begynder at udlægge kapitalens frie bevægelighed sådan, at vi end ikke kan forfølge en eller anden, der er stukket af fra en skattegæld, og jeg for mit vedkommende ser ikke den store forskel ved at lave sådan en regel om, at hvis man har udnyttet de muligheder og så stikker af til fremmed flag, skal der betales tilbage. Men det, jeg synes er bemærkelsesværdigt, er, at den entusiastiske EF-modstander fru Aase Olesen – der, så vidt jeg ved, ved enhver valgkamp lader sig opføre på de lister, som Folkebevægelsen under mottoet: bekæmp EF, giv EF modstand, laver over, hvem man kan stemme på

i alle partierne, hvis man vil have EF-modstandere ind – stiller sig op her og har kvabbelse over, om EF nu vil godkende dette, og siger: skal vi ikke nøjes med at beklage det, alle vi EF-modstandere, hvis de ikke vil? Det synes jeg simpelt hen er for dårligt. Der er ikke tale om en flot bemærkning, der er tale om det stik modsatte, og det synes jeg ikke plejer at præge fru Aase Olesen.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg skal sige til hr. Wilhjelm, at jeg lader mig ikke opføre på nogen liste, men jeg svarer gerne, når folk spørger mig, og hvis Folkebevægelsen mod EF har spurgt, hvordan jeg har stemt, og hvordan jeg ville stemme, har jeg faktisk tilladt mig at svare. Og det er ikke nogen flot bemærkning. Jeg tillod mig at spørge forslagsstillerne, om dette overhovedet var et relevant forslag eller det var ren og skær parade.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Jeg synes, det er en spændende diskussion, vi har fået om et lovforslag, der, som fru Eva Møller sagde, peger på nogle forhold, hvor der givet er nogle problemer. Ikke desto mindre synes jeg, man peger på de forkerte problemer.

Den diskussion, vi har haft, er nemlig karakteristisk for, hvorledes skattesystemet udvikler sig her i folketinget. Man laver en lov, denne lov forsøger man at praktisere, og lige pludselig finder man ud af, at der er én, måske to eller tre, der har misbrugt loven, og så skynder man sig at lave en undtagelse og en undtagelse og en undtagelse med det resultat, at man måske forhindrer dette misbrug, men så åbner for andre misbrug. At nogle af de ting, som forslagsstillerne pegede på her, kan misbruges, skyldes for det første det meget høje indkomstskatteniveau, vi har. Når 70 minus 50 kan give 20 pct. i overskud, skyldes det jo, at vi har en indkomstskatteprocent på 70, som selvfølgelig giver anledning til en række spekulationer.

Det væsentligste problem i erhvervslivet er såmænd ikke at sidde og spekulere på, om man nu kan lave en eller anden skattefinesse, så man kan spare noget; det væsentligste

[Ministeren for skatter og afgifter]

problem for erhvervslivet er at få tilstrækkelig likviditet. Det var hr. Askjær Jørgensen inde på, og det var fru Aase Olesen inde på, og jeg synes, at disse bemærkninger er ganske overordentlig centrale.

Hvis vi følger forslagsstillernes forslag, betyder det simpelt hen, at vi begrænser likviditeten i erhvervslivet, den likviditet, der skal få hjulene til at snurre, den likviditet, der skal skaffe arbejdspladser. Det er det vigtige problem. Det er det centrale problem. Som bekendt står vi altid i folketinget over for at skulle vælge mellem to ubehagelige problemer, og vi skal ikke for at løse ét problem, som, bevares, er ubehageligt, men ikke så ubehageligt endda, skabe et helt andet problem for erhvervslivet. Det er begrundelsen for, at jeg må afvise anden del af forslaget.

Om den første del af lovforslaget, med skibene, er der jo blevet sagt mange ting, men også her forsøger man at fokusere på nogle ganske få misbrugstilfælde. I virkeligheden er vi her i konflikt med et fuldstændig centralt problem inden for skatteretten, nemlig globalprincippet, hvorefter enhver, der er fuldt skattepligtig i dette land, er skattepligtig på godt og ondt med alt, hvad han ejer, og hvad han tjener, hvad enten det er her i Danmark, eller det er i udlandet. Hvis vi skal bryde med dette afgørende princip, fordi der har fundet nogle ganske enkelte misbrug sted, som ingen rolle spiller i statsmaskineriet, gør vi ikke skattesystemet en tjeneste, så gør vi det mere indviklet.

Jeg understreger imidlertid, for at der ikke skal være nogen misforståelse, at jeg bryder mig heller ikke om misbrug, men de skal bekæmpes på anden måde, ved en forenkling af skattesystemet og ikke ved, at man bliver ved med at lave undtagelse på undtagelse på undtagelse og give anledning til mere og mere spekulation.

Jens Thoft (SF):

Fru Aase Olesen spurgte mig, om jeg har undersøgt, om denne lov er imod EF-reglerne. Jeg vil gerne understrege, at SF endnu ikke er begyndt at forelægge alle vores lovforslag for EF-Kommissionen, før vi fremsætter dem. Vi tillader os fortsat at fremsætte lovforslag, og skulle de stride mod EFs regler – nu skal jeg passe på, ellers får jeg proble-

mer med formanden – rager det os en høstblomst.

Så siger skatte- og afgiftsministeren, at likviditeten i dette forslag er det centrale problem, likviditeten for virksomhederne. Men må jeg så ikke godt foreslå, at man i stedet for denne automatiske støtte til virksomhederne, som sker over investeringsfondslovgivningen, lader virksomhederne møde op nede på bistandskontoret og få udbetalt deres støtte efter ansøgning, så det kun er de virksomheder, der er i trang, som får den støtte, de skal have. Jeg synes, der så ville være tale om at bruge lovgivningen på samme måde, som vi bruger lovgivningen, når det drejer sig om små mennesker i dette samfund. De må pænt møde op med hatten i hånden, men når det drejer sig om virksomhederne, laver man lovgivningen sådan, at man mod at betale et mindre beløb ind kan få et endnu større beløb i sparet skat. Det er efter min mening ikke særlig socialt. Jeg synes, det ville være ganske udmærket, hvis konklusionen på dette blev, at virksomhederne også måtte møde op på bistandskontoret, hvis de syntes, de havde behov for hjælp, og så må vi afgøre, om vi synes, at der er tale om tilstrækkelig trang. Så var der da håb om, at man også skar ned dér en gang imellem. Nu er det jo sådan, at det kun er for almindelige mennesker, man skærer ned.

Problemet med alle disse mange skatteregler, som begunstiger erhvervslivet, er, at der er tale om en fuldstændig ustyret støtte, en støtte, som ikke, når det kommer til stykket, skaber flere arbejdspladser. Der har aldrig været lavet en eneste undersøgelse over, hvad forbedringer i skattereglerne betyder i form af flere arbejdspladser. Alligevel laver dette ting gang på gang yderligere lovgivning med det udtrykte formål, at der nu skal skabes flere arbejdspladser.

I SF er vi enige om, at der skal skabes flere arbejdspladser, men det var rart, om vi brugte støtten på en sådan måde, at vi var sikre på, at der kom nyttigt arbejde ud af det.

En anden ting er, at problemerne accelererer, fordi vi netop har vedtaget en udskrivningslov, som betyder, at det nu ikke længere er 20 pct. skatterabat, de velhavende får, nu er det sandelig 24 pct. Det betyder, at det vil være endnu mere fordelagtigt at benytte investeringsfonds.

[Jens Thoft]

Til hr. Stavad vil jeg sige, at vi har jo forhøjet skatteloftet, og det betyder, at dette problem vil accelerere, og at det vil være endnu mere påtrængende at få gjort noget ved det. Netop derfor har vi foreslået, at virksomhederne skal indbetale de 100 pct.; så ville der også foreligge en reel opsparing. Et af problemerne her er jo, at der ikke foreligger nogen opsparing. Tværtimod er der tale om, at man får øgede forbrugsmuligheder. Hvis man forhøjede indbetalingen fra 50 til 100 pct., ville der være tale om, at virksomhederne skulle præstere en reel opsparing. Det skulle de også i 1958. Jeg vil derfor foreslå de partier, der ønsker at styrke opsparingen i dette land, at vi i udvalget kigger særlig på denne del. Investeringsfondsloven, som den fungerer, bliver efter min mening misbrugt. Det er så fordelagtigt, at en lang række erhverv henlægger langt mere til investeringsfonds, end det er nødvendigt, og når så de 10 eller 12 eller 6 år – alt efter, hvilke regler man nu er kommet ind under – er gået, står folk og er panikslagne, for det er næsten ligegyldigt, hvad pengene er brugt til. Fidusen lå der, da man i sin tid henlagde og fik skattebesparelsen. Det foregår i leasing-selskaber og interessentskaber i øjeblikket. Der er et meget stort ukrudtsmarked, hvor dygtige spekulanter udnytter folks interesse i bare at slippe af med investeringsfondspengene for at komme ud af den skattelemme, som eksisterer.

Jeg håber altså, at vi i udvalget får kigget på disse ting, og siger tak til ordførerne for den ind imellem positive holdning til lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Nå, så slap den ud. Det, SF altså ønsker, er, at erhvervslivet skal ligge på knæ henne ved skranken på bistandskontoret og tigge om de kroner, der skal investeres. Det er nøjagtigt det, det drejer sig om i henhold til partiprogrammet i SF. De erhvervsdrivende kan få lov til at ligge på deres grædende knæ henne på bistandskontoret og bede om hver eneste krone, de skal investere. Så slap den ud. Tak for afsløringen!

Så skælder man os ud, fordi vi ikke vil være med til at se på nogle oplagte urimeligheder. Jeg er helt overbevist om, at det er en

oplagt urimelighed, at erhvervslivet overhovedet skal betale skat. At tænke sig, at mennesker, der tillader sig at producere noget, skabe nogle værdier i dette samfund, skal betale skat af det! Det er fuldstændig forrykt. Nej, man skulle naturligvis lave skattesystemet om, og hvis man endelig ville opretholde en statsafgift på arbejdskraft, skulle man naturligvis gøre det sådan, at erhvervsdrivende kun betalte skat af den del, de tog ud til privatforbrug, ligesom når lønmodtagerne betaler. Alt andet er oplagt urimeligt.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Skatteministeren provokerer mig næsten til at komme herop, for han siger, at det ville ødelægge likviditeten i firmaerne, hvis man skulle binde 100 pct. Skal vi nu ikke lige være enige om, at den lovgivning, vi har om investeringsfondshenlæggelser, har ét formål, nemlig at fremme investeringer i vores erhvervsliv? Derfor vil jeg godt spørge ministeren, om han ikke er enig i, at hvis vi i virksomhederne havde bundet et større beløb til investeringer – og det ville være konsekvensen, hvis vi hævdede til de 100 pct. – blev det lettere for virksomhederne rent faktisk at investere. Ser ministeren ikke en risiko i, at man forlods afskriver de 100 pct., men kun har de 50 pct. selv at skyde ind med de likviditetsproblemer, som det senere kan give for virksomheden? Er ministeren ikke enig i, at da loven i 1957 blev vedtaget, havde man taget i betragtning, ikke alene at vi havde en langt lavere skatteprocent, men også at man havde en meget stærk interesse i at få virksomhederne til at føre et fornuftigt regnskab, og at det var en af begrundelserne? Nu har vi efterhånden, heldigvis, fået nogle mere klare og bedre regnskaber i virksomhederne, så vi gennem den ændring, som her er foreslået, rent faktisk ville tjene lovens egentlige formål, nemlig investeringer, fordi man skal bruge midlerne til investeringer, hvorved man likviditetsmæssigt ville stå bedre, den dag investeringerne rent faktisk skal foretages.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

[Wilhelm]

Ja, det var nu egentlig anden runde, men jeg klarer mig nok med en kort bemærkning.

Skatteministerens indlæg viste, at han er helt klar over, at der med bindingspligten på kun 50 pct. er opstået en spekulationsmulighed, som ikke oprindelig var tilsigtet. Men så siger ministeren, at det skyldes, at 70 minus 50 kan give en fordel, og det skyldes altså, at skatteprocenten er så og så høj. Den udlægning står ikke mål med det simple krav, at man siger sandheden, kun sandheden og hele sandheden, for til hele sandheden hører, at vil man lukke et hul, kan man selvfølgelig lukke det fra den ene side, og man kan lukke det fra den anden side. SFerne foreslår, at man lukker det fra den anden side. Det vil ministeren ikke høre tale om. Men vil ministeren så lukke det hul, han har konstateret, fra den første side? Nej, det vil han heller ikke. Ministeren og regeringen har på intet tidspunkt foreslået, at de 70 pct. blev nedsat. O.k., de har modsat sig, at de 70 blev til 73, men de har på intet tidspunkt afstået fra at have denne skattemarginalprocent på 70. Ministeren vil altså ikke lukke hullet fra den side, det er kendsgerningen. Han konstaterer, at der er et hul, der er en spekulationsmulighed, men han vil ikke lukke det fra den side, og nu siger han nej til at lukke det fra den anden side.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Jeg ved ikke rigtig, hvordan jeg skal forstå hr. Wilhelm. Skal jeg forstå ham på den måde, at han vil være med til at nedsætte skatten for de højeste indtægter, er jeg sikker på, at vi på en eller anden måde kan komme i en forhandlingssituation, der vil åbne nogle interessante perspektiver.

Det, der bringer mig herop, er hr. Stavads fortolkning af investeringshenslæggelsesloven. Det er jo, synes jeg nok, en lidt besynderlig fortolkning af selve loven. Loven havde til formål, da den kom i 1958, først og fremmest at gøre det muligt for firmaer, erhvervsvirksomheder, der havde overskud, og som ikke kunne investere mere på det pågældende tidspunkt, forlods at afskrive, efterhånden som de fik brug for de forskellige investeringer. Det var formålet på daværende tidspunkt, altså en udjævning af en svingende indkomst. Det var noget, som et flertal i fol-

ketinget syntes var en god idé, og det syntes erhvervslivet også.

Senere har der været en anden økonomisk udvikling i dette land. Den har bl. a. ført med sig, at man gerne vil fremskynde investeringerne, og det gjorde man ved den ændring, der skete senest i investeringsfondsloven, hvorved man begrænsede perioden for anvendelsen af disse investeringsfondshenslæggelser til 6 år. På grund af forskellige regler betyder det jo, at alle investeringsfondshenslæggelser skal afvikles i løbet af 6 år, men dette løser ikke det problem, som blev rejst her: at der i dag er henlagt meget, meget store beløb i investeringsfondskonti, samtidig med at erhvervslivet mangler kapital til at foretage andre investeringer, til at drive virksomhed i det hele taget. En af grundene til, at vi har det besværligt i vores erhvervsliv, er simpelt hen den, at omkostningsniveauet er for højt, og en af omkostningerne er netop renteudgiften. Der er noget urimeligt i, som det blev påpeget, at man skal låne til dyre renter og henlægge i og for sig død kapital i disse konti, så jeg er sikker på, at netop dette lovforslag, som vi, som jeg har sagt flere gange, ikke kan tiltræde, måske vil give anledning til nogle interessante diskussioner i udvalget, hvorved vi på en eller anden måde kan forsøge at løse de reelle problemer, der er for erhvervslivet, og ikke de skinproblemer, som har foranlediget forslaget fremsættelse.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Skatteministeren kan ikke overbevise mig om, at han skulle være så politisk naiv, som han foregiver, når han spørger, om jeg vil være med til at nedsætte skatteloftet. Det ved han jo godt at jeg selvfølgelig ikke vil. Jeg har for nylig været med til at stemme for, at det kom op på de 73 pct., men jeg synes egentlig, at det også kun var et billigt demagogisk fif, for den spekulationsmulighed, der ligger i, at man får øget likviditet ved at påstå, at man sparer op, vil eksistere, så længe den højeste skat for de højeste indtægter ikke kommer ned under 50 pct., og jeg tror ikke, at skatteministeren har nogen som helst forestillinger om, at han selv med en forstærket nedskæringspolitik vil kunne få de højeste skattesatser ned under 50 pct. Så længe det

[Wilhelm]

ikke er tilfældet, er der her et hul, som skatteministeren har erkendt, og når han ikke vil lukke det og ikke kan lukke det oppefra, må man spørge, hvorfor han overhovedet ikke vil forholde sig til dette problem. Det er et utilsigtet hul. Det fandtes ikke, dengang investeringsfondsloven blev vedtaget i 1957, og nu kommer så S'erne og siger: lad os så lukke det nedefra. Det vil skatteministeren heller ikke høre tale om. I stedet for får vi en smart demagogisk bemærkning om, at vi kunne forhandle om at sætte loftet ned, selv om skatteministeren godt ved, at om han så fik magt, som han har agt, ville han overhovedet ikke kunne få det ned i nærheden af de 50 pct., som er forudsætningen for, at hullet lukkes.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Der er jo et sidste problem, som vi heller ikke har behandlet – dette være sagt til hr. Askjær Jørgensen, som er lidt nervøs for, at erhvervslivet kunne ende med at kunne få på bistandskontoret. På samme måde som vi har set landbruget i en lang årrække skubbe en buffer af skat foran sig, som vanskeliggør generationsskiftet, ser vi i øjeblikket, at erhvervslivet skubber en stigende buffer af skat foran sig, og det får nu en vældig betydning, når vi i erhvervslivet skal have generationsskifte. Det bliver meget vanskeligere, og det er et forholdsvis nyt fænomen, fordi for ti år siden anvendte man rent faktisk ikke investeringsfonds i den udstrækning, man gør i dag, fordi der i dag er denne vældige skattemargen, forskellen mellem de 70 og de 50 pct., der skal henlægges, og næste år bliver det altså forskellen mellem de 74 og de 50 pct. Erhvervslivet kommer på denne måde til at skubbe en stigende buffer af skattegæld foran sig, som jo på et eller andet tidspunkt må vende hjem til skatteyderne, og jeg vil æde min gamle hat på, at så vil hele den borgerlige fløj i dette folketing komme og jamre, for så skal erhvervslivet jo støttes én gang til.

Sådan en skattegæld må jo komme til betaling på et eller andet tidspunkt. På samme måde ser vi landbrugsorganisationerne jamre, når det nu viser sig, at man på et eller andet tidspunkt skal betale skatten af de voldsomme værdistigninger, der er sket på jord og fast ejendom, står man og jamrer over gene-

rationsskiftet, som er et reelt problem, det erkender jeg, men det er jo bl.a., fordi man ikke betalte skatten i tide, men skubbede tingene foran sig.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Hvis mere skat havde været på tale, havde der været nedlagt endnu flere arbejdspladser, og så havde vi været endnu tættere ved SFs mål. Vi er et parti her i tinget, der har fremsat forslag om, hvordan man klarer det med al den skat, man skubber foran sig, nemlig ganske enkelt ved at afskaffe indkomstskattesystemet. Så let er det. Så vil der nemlig blive fuld beskæftigelse, og det er det, det drejer sig om. Man vil her gøre det til, at det drejer sig om at afskaffe nogle urimeligheder, fylde noget beton i nogle huller. Nej, dette drejer sig helt præcis om, hvorvidt der må få lov til at eksistere et frit erhvervsliv i dette samfund eller der ikke må. Alle ved, at SF og VS ønsker al privat erhvervsvirksomhed nedlagt, det skal være statsdrift det hele, og det er nøjagtig det, de to ordførere illustrerer i dag. Dette drejer sig ikke om at stoppe nogle urimeligheder. Lad være med at pådutte os den slags ting, for det er ikke det, det drejer sig om.

Hr. Wilhelm taler om at være politisk naiv. Nej, vi er ikke politisk naive, vi er ikke så naive, at vi lader os spænde for de vogne, man forsøger at spænde os for. Vi ved nøjagtigt, hvad det er, socialisterne ønsker, og vi stritter imod, lige så længe vi kan; det vil vi fortsætte med.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Fjerde næstformand (Arentoft):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Kommunaludvalget (28/10 82):

Udtræder: Povl Brøndsted (V)

Ny stedf.: Knud Andersen (V)

Skatte- og afgiftsudvalget (28/10 82):

Udtræder: Ivar Hansen (V)

Ny stedf.: Knud Andersen (V)

Kommunaludvalget (1/11 82):

Udtræder: Fischer (KF)

Nyt medl.: Karen Højte Jensen (KF)

Uddannelsesudvalget (1/11 82):

Udtræder: Fischer (KF)

Nyt medl.: Karen Højte Jensen (KF)

Udenrigsudvalget (1/11 82):

Udtræder: Fischer (KF)

Nyt medl.: Karen Højte Jensen (KF)

Udv. ang. vidensk. forskning (1/11 82):

Udtræder: Fischer (KF)

Nyt medl.: Karen Højte Jensen (KF)

Nordisk Råd (1/11 82):

Udtræder: Fischer (KF)

Ny stedf.: Karen Højte Jensen (KF)

Arbejdsmarkedsudvalget (1/11 82):

Udtræder: Jørgen Løgstrup (V)

Ny stedf.: Svend Heiselberg (V)

Erhvervsudvalget (1/11 82):

Udtræder: Jørgen Løgstrup (V)

Nyt medl.: Svend Heiselberg (V)

Kommunaludvalget (1/11 82):

Udtræder: Jørgen Løgstrup (V)

Nyt medl.: Svend Heiselberg (V)

Landbrugs- og fiskeriudv. (1/11 82):

Udtræder: Jørgen Løgstrup (V)

Nyt medl.: Svend Heiselberg (V)

Miljø- og planlægningsudv. (1/11 82):

Udtræder: Jørgen Løgstrup (V)

Nyt medl.: Svend Heiselberg (V)

Udvalget om offentlige arbejder (1/11 82):

Udtræder: Jørgen Løgstrup (V)

Ny stedf.: Svend Heiselberg (V)

Valutaudvalget (1/11 82):

Udtræder: Jørgen Løgstrup (V)

Nyt medl.: Svend Heiselberg (V)

Socialudvalget (2/11 82):

Udtræder: Winnie Møller (S)

Ny stedf.: Hans Jørgen Jensen (S)

Arbejdsmarkedsudvalget (2/11 82):

Udtræder: Winnie Møller (S)

Nyt medl.: Hans Jørgen Jensen (S)

Retsudvalget (2/11 82):

Udtræder: Winnie Møller (S)

Nyt medl.: Hans Jørgen Jensen (S)

Udv. ang. vidensk. forskning (2/11 82):

Udtræder: Winnie Møller (S)

Ny stedf.: Hans Jørgen Jensen (S)

Nordisk Råd (2/11 82):

Udtræder: Winnie Møller (S)

Ny stedf.: Hans Jørgen Jensen (S)

Uddannelsesudvalget (2/11 82):

Udtræder: Winnie Møller (S)

Ny stedf.: Hans Jørgen Jensen (S)

Markedsudvalget (2/11 82):

Udtræder: Øllgaard (V)

Nyt medl.: Svend Heiselberg (V).

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 3. november 1982, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslæde dagsorden.

Mødet hævet kl. 15.10